

| QUAD |

Cestopis | Jižní Amerika

ANDY TRIP

2016

Od nášho posledného mimoeurópskeho tripu, (centrálňa Ázia 2013) už uplynuli 2 roky a nadišiel čas naplánovať opäť nejaký zaujímavý výlet. Tentokrát voľba padla na Južnú Ameriku a termín január 2016, pretože v tomto čase tu okrem iného štartuje aj najznámejšia rally sveta – rally Dakar.

Štvorkolky sme zvolili presne tie isté, ktoré sa nám osvedčili aj v Ázii, a to Can Am Outlander 800 a 1000, venovali sme im však patričnú technickú prípravu tak, ako sa pred tak dlhým tripom sluší a patrí. Štvorkolky sme teda v novembri 2015 pripravili, nabalili do prepravných kietok a naložili na kamión, ktorý ich previezol do colného skladu, kde sa naložili do lodného kontajnera a koncom novembra vyplávali cez Atlantik na dlhú cestu do prístavu

Valparaiso v Čile. My sme za nimi leteli 4. 1. 2016 do Santiaga de Chile. Tentokrát sme na trip vyrazili vo štvorici. Martin, majiteľ spoločnosti Štvorkolky Poprad sa zhostil úlohy organizátora, Matúš sa klasicky ujal navigácie a pridali sa osvedčení partáci Peter a Vlado.

Po prilete v Santiagu sme si na letisku požičali auto a presunuli sa na pobrežie, do prístavného mestečka Valparaiso. Cestou do hotela sme sa zastavili

v špedičnom sklade v priemyselnej zóne Placilla, kde sme mali uskladnené naše kietky so štvorkolkami. Nasledovala poobedňajšia práca – vybalenie štvorkoliek z prepravných kietok, montáž príslušenstva a doplnkov. Boxy na štvorkolkách sme naplnili na prasknutie osobnými vecami, náhradnými dielmi, pitnou vodou, campingovými vecami... Potom sme sa podvečer presunuli do hotela, urobili sme si krátku prehliadku mesta, navečerali sme sa a zaľahli spať.

Deň prvý

Ráno o 9:00 sme hneď po raňajkách nasadli do auta a vyrazili na colnicu, ktorá sa nachádza priamo v meste. Na colnici nás už čakali colníci so zástupcom firmy, ktorá nám realizovala transtort štvorkoliek, podpísali sme všetky potrebné dokumenty a vyrazili do skladu, kde sme prevzali oficiálne štvorkolky po dôkladnej kontrole VIN čísiel. Vrátili sme požičané auto na miestnej pobočke Europcaru vo Valparaíso a hurá na cestu. Náš najbližší cieľ je hraničný prechod z Čile do Argentíny, ktorý sa nachádza vysoko v Andách. Do večera by sme radi dorazili niekam do okolia mesta Uspallata v Argentíne, navigácia nám ukazuje 360 km. V ďalších dňoch plánujeme po argentínskej strane Ánd presun na sever do mesta Belén, kde chceme stretnúť oprotiidúci cirkus s názvom Dakar. Počasie máme fantastické, je teplo a slnečno. Nudná asfaltová cesta rýchlo ubieha až do okamihu, keď sa na mojej štvorkolke roztrhá variátorový remeň. „Začína to krásne – prvý deň na ceste a hneď remeň,“ zamumlali sme si a po bleskovej 15minutovej výmene pokračujeme ďalej (chválaboju bol to môj prvý aj posledný roztrhaný remeň na tomto tripe). Blížime sa k Andám a od mestečka Los Andes začína byť poriadne chladno. V blízkosti hraničného prechodu začína prudké stúpanie po kľukatej ceste plnej vracákov typu Stelvio, Transfagaraš a pod. Stúpanie končí v sedle dlhým tunelom. Pred ním je odbočka na pôvodnú, šotolinovú cestu s označením Ruta Nacional A006. Samozrejme, že chceme ísť šotolinovou cestou, ale už je skoro tma, poriadna zima a tak sa rozhodneme, že nebudeme tmou pokračovať krásnymi Andami, ale napriek nedostatočnej aklimatizácii ostaneme spať na Čilskej strane Ánd. Zídeme pár 100 metrov nižšie a na brehu horského jazera Rio Juncalillo nachádzame opustený hotel Portillo s opusteným strážcom, ktorému sme lámanou španielčinou vysvetlili, že si chceme vedľa hotela postaviť stany, keďže je hotel zatvorený. So španielčinou si ešte počas tripu užijeme kopec srandy, nakoľko anglicky v týchto krajinách vedia hovoriť jedine turisti. Pochopil však čo chceme, a tak za tmy postavíme stany, uvaríme si polievku a zaľahneme do spacákov. Tie sme na tento trip vyberali prezieravo - kvalitné a teplé, takže spíme celkom fajn. Ráno nás všetkých bolia hlavy, čo je logické, nakoľko sme sa nestihli aklimatizovať na nadmorskú výšku, predsa len za niekoľko

hodín vystúpať z výšky 0 m do 2 800 m a ostať tam spať nie je najvhodnejšie bez postupnej aklimatizácie.

Deň druhý

Vyrážame ráno, hneď pred tunelom Cristo Redentor nachádzame odbočku na starú šotolinovú cestu. Už prvé metre dávajú jasne najavo, že bude veselo. Hlboké vymleté kolaje z topiaceho sa snehu, úzka šotolinová cesta široká akurát na jednu štvorkolku, navyše zasekaná v úbočí s prudkými vracákmi a samozrejme bez akýchkoľvek zvodičiek. Pre nás je to však balzam na dušu. Stúpame a stúpame, začínajú sa objavovať snehové polia, ktoré čoraz viac blokujú úzku cestu. Niektoré polia prekonávame, niektoré sa však nedajú prejsť priamo a tak ich obchádzame v rámci možností

mimo šotolinovej cesty v stúpaniach a náklonoch, ktoré sú už na hranici prevrátenia. Našou nevýhodou na takých dlhých tripoch je vyššie ťažisko a váha štvorkolky, ktorá pri naložení batožinou hrubo presahuje pol tony (vozíme so sebou extra palivo 40 lit. + voda 10 lit + kempingové vybavenie + osobné veci a náhradné diely). Nakoniec sa nám podarí vystúpiť až do sedla, nachádza sa tu veľká socha Krista a jedna polo zbúraná kamenná budova. Na druhej, argentínskej strane hôr však cestu nevidieť, je kompletne zasypaná snehom. Po krátkej pauze sa otáčame a ideme naspäť po vlastných stopách, cez snehové polia prechádzame bez problémov a okolo obeda sa pripájame na hlavnú cestu pred tunelom Cristo Redentor. Prechádzame tunelom a zanedlho

*“Ráno nás všetkých
bolia hlavy, čo je
logické, nakoľko
sme sa nestihli
aklimatizovať na
nadmorskú výšku”*

vhádzame na colnicu vo výške 3 000 m. Začína kolotoč byrokracie a papierovačiek, ktorý na tomto tripe absolvujeme ešte veľa krát. Z Európy sme navyknutí na bezcolnú zónu, voľný pohyb osôb, šengenský priestor atď, tu sú však pravidlá iné. Na to sme však zvyknutí už z Ázie, kde sme si tiež svoje odbili na hraniciach Kyrgizstanu, Tajikistanu a Afganistanu, takže nás nič neprekvapí ani tu. Snáď len absolútny zákaz prevozu potravín medzi krajinami v Južnej Amerike. Takže s pomocou milej argentínskej colníčky vybavíme všetky potrebné formality a pečiatky. Pomáha nám aj fakt, že tak isto ako v Ázii aj tu sme „exoti“. Každý si nás obzerá, štvorkolky v týchto krajinách po cestách nejazdia vôbec a ani ich nevidieť jazdiť nikde inde, kolóna našich naložených mastodontov s vlajkami

Slovenska vzbudzujú rešpekt. Po 2–3 hodinách opúšťame hranicu a schádzame serpentínami do Argentíny. Po pár km si však dáme pauzu a odbáčame do národného parku Aconcagua, kupujeme permity do parku a urobíme si pešiu prechádzku s výhľadom na najvyššiu horu južnej Ameriky - Aconcagua (6 959 m). Pokračujeme ďalej a prechádzame cez mesto Upsalatta kde stáčame na sever a pokračujeme až do súmraku. Sme vo vinárskej oblasti Mendoza a tak už skoro za tmy po márnom hľadaní vhodného miesta na kemp zídeme z cesty a stavíme stany - kde inde ako vo viniči, samozrejme v blízkosti farmy a s dovolením majiteľa vinice. Ten nám navyše doniesol pár fliaš svojho bieleho produktu a tak sedíme pri konzervách a dobrom vínu až do neskoréj noci.

CFMOTO

OSVĚDČENÁ ZNAČKA NYNÍ
I NA 2 KOLECH!

**SUPER
ZIMNÍ VÝPRODEJ**

**CF-MOTO
650 NK**

Cena od
~~129 990,-~~
119 990,-

Agresivní sportovní design, vysoký výkon (61 Hp), komfortní 6ti stupňová převodovka, ABS (volitelně) a vynikající jízdní vlastnosti - to jsou přednosti novinky v kategorii „naked“!

**CF-MOTO
650 TK**

Cena od
~~159 990,-~~
149 990,-

Atraktivní design, pohodlný posez, vysoký výkon (61 Hp), dokonalá ochrana díky celokapotáži, integrované boční kufr, ABS (volitelně) - bezkonkurenčně nejlevnější dvouválcový „cesták“ na trhu!

**CF-MOTO
250 JETMAX**

Cena od
79 990,-

Neotřelý design, velkorysé rozměry, pohodlí, zpracování, velký „zavazadlový“ prostor, ovladatelnost a spolehlivost - a k tomu neskutečná cena...?

JOURNEYMAN

Motorcykly CF Moto - kvalitní a dostupné stroje od největšího dovozce pracovních čtyřkolek do ČR a SR.

www.journeyman.cz

Deň tretí

Ráno v najbližšej osade na maličkých benzínkach tankujeme a za osadou stácame na severozápad, kde sa po podhorí Ánd začneme po striedavo asfaltových a šotolinových cestách presúvať do cieľa dnešného dňa, kempu v národnom parku Ischigualasto. Hneď z rána však na benzínke zisťujeme, že Peter má vybitú batériu, vylučovacou metódou zisťujeme, že regulátor napätia je OK ale do večných lovíšť sa mu porúčalo magneto, teda niektoré jeho vinutie. Našťastie máme so sebou rezervné, ale keďže sa nejedná o výmenu, ktorú by sme chceli robiť v horúčave 40 stupňov a v prachu na benzínke pristúpime k náhradnému riešeniu. Matúš má rovnakú štvorkolku a tak dá Peťovi svoju batériu a kým ju Peter nevybije on dobíja vo svojej štvorkolke tú jeho, po 2-3 hodinách si baterky opäť prehodia, do večera sa to zopakuje niekoľko krát. Šotoliny v podhorí Ánd sú dlhé a prašné, ísť 100 km prašnou rovnou šotolinou v 40 stupňových horúčavách nie je nič príjemné. Občas stojíme pri lagúne, občas meníme batérie až prichádzame večer na špinavú benzínku v mestečku San Jose de Jachal. Stretáme tu partiu Brazilčanov a Číňanov na motocykloch a za šera pokračujeme

ďalej, čaká nás ešte cca 150 km do cieľa. Moja štvorkolka však cestou začína mať „skákový“ benzín, mám problémy s dávkovaním paliva a nepravidelným chodom motora. Cesta cez priesmyk Jachal, ktorý je plný serpentín bol tým pádom adrenalinovým zážitkom, pretože kvôli prudkým stúpaniam som musel mať stále stlačený plyn na plno a keď sa zrazu štvorkolka rozhodla pustiť palivo naplno neraz som hore kopcom išiel len po zadných. Peťo za mnou to mal tiež zaujímavé, po týchto serpentínach išiel s vypnutými svetlami kvôli šetreniu batérie, orientoval sa iba pomocou mojich, divoko tancujúcich zadných svetlách. V každom prípade okolo polnoci sme po cca 550 km šťastne dorazili do cieľa dnešného dňa – do kempu v národnom parku Ischigualasto. Keďže tu posledné 3 dni zúrili monzúnové búrky, ktoré sú typické pre toto ročné obdobie – obdobie dažďov, bol park pre turistov uzatvorený. My sme sa chvála bohu monzúnom úspešne vyhýbali celý trip. Park bez návštevníkov = zábava pre personál. Ten bol o polnoci v dobrej náladičke, kuchyňa zatvorená a tak sme personál poprosili o ubytovanie v zatvorenom kempe (použili sme zázračné slovíčko Dakar, ktoré v tomto období a tejto lokalite funguje všade),

kúpili 2 fľaše vína, našli sme si suché miesto a postavili stany. Po cca hodine prišla jedna sprievodkyňa vo výbornej nálade za nami, že vraj sme exoti, doniesla upečené rebrá a chlieb a fľašu vína. Dali sme si po pohári vína, zjedli večeru, vysvetlili sme jej odkiaľ sme a kam ideme, slušne odpovedali dievčinku späť na recepciu a zaľahli sme spať.

Deň štvrtý

Ráno Peter s Matúšom menia na Peťovej štvorkolke magneto, ja s Vladom mením zanesené sitko na mojom palivovom čerpadle a okolo obeda vyrážame ďalej na sever. Prechádzame krásnym národným parkom Talampaya po šotolinách a večer prídeme do malého mestečka Famatina. Pred mestečkom skoro havarujem, keď mi v zákrute popred štvorkolku prebehne pavúk veľkosti polievkového taniera. Nájdeme kemp, stavíme stany a po sprche ideme na námestie, kde si dáme na večeru miestne špeciality. Tie zapijeme výborným argentínskym merlotom. Mestečko žije čulým nočným životom a miestny mládenci na starých, hrdzavých full size pickupoch Ford a Dodge krúžia stále dookola... ako v juhoamerických filmoch.

Deň piaty

Ráno vyrážame klasicky okolo 9:00, stále pokračujeme na sever, cestou v kopcoch stretáme procesiu – stovky ľudí modliacich sa a kráčajúcich pešo alebo

na koňoch a zaberaúcich celú šírku cesty, chvíľku sa vlečieme za nimi, potom kývneme policajtovi, zídeme cez priekopu mimo cestu a predbiehame ich. Ľudia tu tými oslavami žijú, ešte aj po cca 30 km stretáme ľudí, všade sú stánky s občerstvením, pikniky. Okolo obeda sa napojíme na horskú cestu, ktorá vedie cez priesmyk Zapata do mesta Belén, nášho dnešného cieľa. Táto cesta s názvom Questa de Zapata je úzka na jedno auto, skalnatá, plná trhlín a kaktusov (aj krížov vedľa cesty). Cestou stretneme Čechov na džípe, poradia nám kludný nocľah za mestom Belén v horách pri termálnych prameňoch, ktoré nie sú komerčne využívané a kde chodia len miestny obyvatelia. Dáme na ich radu, na konci priesmyku sa napojíme na hlavnú cestu a v Belene tankujeme všetky

nádrže do plna, nakoľko sa od zajtra chystáme vydať na cca 500 km dlhý šotolinový prejazd mimo civilizácie s vymoženosťou tankovania. V Beléne je jeden veľký chaos, zajtra tu totiž dorazí kolóna dakaristov takže rýchlo mesto opúšťame, v osade Hualfin za mestom večeríme výborný argentínsky steak, v miestom rozličnom tovare dokupujeme zásoby vody a jedla a hľadáme spomínané termálne pramene. Tie nakoniec v horách nad Belenom nájdeme a staviame stany. Okrem nás tu je len jeden Argentínčan so svojimi dvoma deťmi, ktorí sú na výlete a nocujeme tu úplne sami. Tri veľké kamenné nádoby každá s inou teplotou vody, úžasná hviezdna obloha južnej pologule a nádherný výhľad na dolinu je odmenou po horúcom a náročnom dni.

“Pred mestečkom skoro havarujem, keď mi v zákrute popred štvorkolku prebehne pavúk veľkosti polievkového tantra”

JOURNEYMAN
PŘÍSLUŠENSTVÍ

VÝHODNÁ AKCE „SNOWBLASTER“ K NOVÉ ČTYŘKOLCE JOURNEYMAN

UNIVERZÁLNÍ VYHŘÍVÁNÍ RUKOJETÍ A PÁČKY PLYNU

- rychlé zahřívání díky novému 5-stupňovému ovladači
- revoluční vyhřívací struktura Koso

KOSO

SAMOSTATNÁ CENA

1 890,-

LEHKÁ ODPRUŽENÁ PLASTOVÁ RADLICE POLY XT

- originální patentovaná žebrovaná mrazuvzdorná nerezavějící polyetylenová konstrukce
- kvalitní univerzální „heavy duty“ adaptér na všechny druhy čtyřkolek v ceně*
- univerzální na všechny sypké materiály
- šířka 132 cm nebo 152 cm (+1 700,-)

*na přání možnost dodat originální adaptér na modely CF Moto a SMC!

CYCLE COUNTRY

A KOSO POWERSPORTS BRAND

SAMOSTATNÁ CENA

10 290,-

SPOLEČNĚ ZA NEUVĚŘITELNÝCH

10 000,-

včetně DPH

Na podmínky akce se informujte
u svého prodejce nebo na webu
www.ctyrkolky.cz!

Deň šiesty

Ráno varíme kávu a vychutnávame nádherný výhľad, stále sme sami a tak sa ešte kúpeme, Vlado mení palivový filter na svojej štvorkolke, pretože podvečer začal mať problémy s palivom a okolo obeda zostupujeme z hôr na späť

do Belenu kde majú čoskoro doraziť prví jazdci Dakaru. Pri Hualfíne, vedľa hlavnej cesty sedíme v kraťasoch pri benzínke, kývame prechádzajúcim jazdcom Dakaru a ich doprovodným vozidlám a nechápeme, aké obrovské výpravy niektoré teamy majú. Zrazu doslova pri nás zastane doprovodné vozidlo Štefana Svítka, karavan s ŠPZ z Galanty, vystúpia 2 chlapi a my s vyloženými nohami na štvorkolkách a s chladeným pivom v ruke na nich zakričíme „Nazdar chlapi!“ Skoro ich vyvrátilo.

Dali sme si spolu kávu, hodinku sme pokecali a vyrazili sme ďalej, čím skôr od chaosu a cirkusu s názvom Dakar. Odtiaľ sa už lúčime s argentínskymi horúčavami +40 stupňov, pretože už vystúpime do výšky 3–5 000 m a v takejto a miestami ešte

vyššej nadmorskej výške strávime väčšinu nášho tripu. Krajina sa postupne začína meniť, vegetácia mizne, začíname stúpať do vulkanickej oblasti Antofagasta. Cesta je šotolinová a prázdna. Lemujú ju početné lagúny s nádhernou modrou vodou s mnohými pelikánmi, vyschnuté solné jazerá a všade sa týčia pohoria majestátnych Ánd. Fotíme, fotíme a fotíme. Stretáme prvé lamy. Prechádzame aj okolo mnohých vulkánov a berieme si na pamiatku so sebou sopečné kamene. Večer prichádzame do mestečka Antofagasta de La Sierra (3 300 m) na brehu nádhornej lagúny a keďže je poriadna zima ostávame prvý krát na tomto tripe spať v miestnom hosteli. Dáme si večeru a zopár pív a padáme do postelí.

Deň siedmy

Ráno tankujeme od miestneho osadníka benzín z vedra z jeho domácich zásob, keďže benzínky niet a pokračujeme stále na sever. Dnes nás čaká cca 360 km, všetko po šotolinách. Prechádzame cez

“Prechádzame aj okolo mnohých vulkánov a berieme si na pamiatku so sebou sopečné kamene”

obrovské vyschnuté solné jazero Lago Salar s priemerom cca 20 km, okolo nádherných vulkanických kopcov a sopiek a cez priesmyk Guesta de Gappa (4 707 m) prejdeme do mesta San Antonio de Los Cobres, kde konečne tankujeme. Po 4 dňoch, kedy sme súbežne s Andami cestovali na sever, to zvrtneme na západ a mi-erime rovno k pohoriu Ánd, k hra-nici s Čile. Noc nás zastihne niekde v oblasti Catua a stany rozkladáme vo výške 4 300 m obklopení vysokými kopcami Ánd. Sme už aklimatizovaní a tak spíme ako v bavlnke.

Sme približne v tretine nášho tripu a počas uplynulých sedmich dní cestovania na sever za naším cieľom – nádhernou Bolíviou sme prešli zhruba 2 000 km. Podarilo sa nám za 7 dní docestovať na náhornú plošinu Altiplano, ktorá je po Tibetskej náhornej plošine druhá najrozsiahlejšia na Zemi. Na tejto náhornej plošine sa budeme pohybovať ďalšie

týždne nášho putovania Bolíviou, Peru a Čile.

Na zajtra máme plánovaný prechod cez Andy do Čile, kde chceme v mes-tečku San Pedro de Atacama na kraji púšte Atacama niekoľko dní oddycho-vať a urobiť potrebné servisné úkony na štvorkolkách. Ale to až v pokračo-vaní v ďalšej časti. ■

Text a Foto:

Martin Špirko,
www.stvorkolky.sk

PRODEJ A SERVIS ČTYŘKOLEK BEROUN

ČTYŘKOLKY
PRACOVNÍ / SPORTOVNÍ / DĚTSKÉ

PŘÍSLUŠENSTVÍ
HELMY / OBUV / OBLEČENÍ

DOPLŇKY
RADLICE / KUFRY / VYHŘÍVÁNÍ / GUMY

SERVIS
ZÁRUČNÍ / POZÁRUČNÍ / TUNING

PLZEŇSKÁ 232
BEROUN – KRÁLŮV DVŮR
WWW.QUADCAFE.CZ